

СКИТНИШКИ НАПЪВЪ

на Роза Попова

Пъсень моя, звуци глухи,
Есень ли презъ тебе вѣй?
Бавно капятъ листи сухи,
Славей никжде не пѣй.

Де сж радость и копнежи,
Спомень ли сж свѣтли дни?
Горестъ пжтища бележи
Въ лесове и равнини.

Дебнатъ хали, дебне есень,
Тежка участь кой ще спре?
Въ тебъ ли, моя мрачна пѣсень,
Всѣки мигъ сърцето мре?